

Læge Joh. Brodersen i Lyngby, Formand for „Kristelig Lægeforening“.

De stillede 3 Spørgsmaal besvarer jeg saaledes:

1. Ja.
2. Antagelig bedre Moral i det offentlige og politiske Liv.
3. Man bør fra kristelig Side arbejde for Kvindernes Valgret og Valgbarhed, naar det sker med blanke Vaaben, og uden at man bliver besmitet med det politiske Partivæsens Elenighed.

*Joh. Brodersen,
Læge.*

P. S. Jeg beder bemærket, at det kun er paa egne Vegne, jeg har besvaret de stillede Spørgsmaal.

Folkethingsmand, Indre-Missionær, Gaardejer Karl Kristensen i Tørring.

Paa De af Dem stillede Spørgsmaal kan jeg svare:

1. Ja.
2. Følgerne vil grumme meget afhænge af Ledelsen indenfor Kvindebevægelsen, — bliver det den rette Aand, der kommer til at raade, vil det bringe Gavn og Velsignelse til vort Folk.

3. Stemmeretten, tror jeg, vil blive givet ved første Ændring i vor Grundlov.

Karl Kristensen.

Pastor H. Hoffmeyer, Formand for „Kirkelig Forening for den indre Mission i København“.

1. Ja.
2. De nærmeste Følger vil næppe blive betydelige; men efterhaanden vil det nok mærkes.
3. Man kan godt arbejde for Stemmeretten, naar man gør det paa kristelig Vis.

H. Hoffmeyer.

Provst Vibe-Petersen i Hygom ved Lemvig, Sekretær for Indre-Missions Børnegudstjenester.

Ad. 1. Jeg maa straks forudskikke den Bemærkning, at jeg maa skille bestemt mellem gifte og ugifte Kvinders Stilling.

Den gifte Kvinde er ikke i samme Grad som den ugifte Kvinde et autonomt Individ i Staten. Hun har — som Regel — intet særligt Erhverv, ikke særlige Statsborger-Pligter, ingen Særstilling i Livet, men har — netop i Kraft af sit Ægteskab — faaet sin Plads og sit Virkefelt anvist i Hjemmet for at opbygge, værne og lede Hjemmet, saa det bliver et *Hjem* — og intet Hotelværelse, Forretningskontor eller en Arbejdsanstalt. Den gifte Kvinde er et Led af saare stor Betydning i et Folks Liv og Lykke — „den, som rører Vuggen, styrer Verden“ —, hun maa samle al sin Energi og alle sine Evner om dette ene: *Hjemmet*, da det for en stor Del beror paa hende, hvorledes Hjemmet bliver; og det vil altid skade Hjemmet, om Hustruen — in casu Moderen — i alt for høj Grad faar Lyst til at virke udenfor Hjemmet og anvende sine Evner og Kræfter der. Hendes Gerning er lignelsesvis et Slags Indenrigsministerium, der tager sig af „de indenlandske Anliggender“; men der vil bødes derfor i mange Aar, naar den gifte Kvinde attraar en Udenrigsministerportefeuille og lægger sin bedste Kraft uden for Hjemmet. Den gifte Kvinde vil skære den Gren over, hvorpaa hun selv sidder, hvis hun gaar ind paa at lytte til de Krav, som Nutiden fremkommer med, og som gaar ud paa at føre hende ud i det offentlige og politiske Liv.